

Sygn. akt III AUz 527/15

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2015 r.

Sąd Apelacyjny – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Iwona Krzeczowska - Lasoń (spr.)

Sędziowie: SA Małgorzata Gerszewska

SA Bożena Grubba

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2015 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie J. P. i R. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o ustalenie

zażalenia J. P. na postanowienie Sądu Okręgowego we Włocławku
IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 13 sierpnia 2015 r.
postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt III AUz 527/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16.06.2015 r. Sąd Okręgowy we Włocławku IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołania J. P. i R. Z. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 05.02.2015 r.

W dniu 23.06.2015 r. oboje odwołujący złożyli wnioski o sporządzenie uzasadnienia wyroku oraz doręczenie odpisu tego wyroku z uzasadnieniem. Odpisy wyroku z uzasadnieniem doręczono obu odwołującym dnia 22.07.2015 r. W dniu 06.08.2015 r. oboje odwołujący nadali w polskiej placówce pocztowej przesyłkę zawierającą apelację.

Sąd Okręgowy we Włocławku IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2015 r. odrzucił apelacje odwołujących (sygn. akt IV U 527/15).

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Okręgowy wskazał, że zgodnie z przepisem art. 369 k.p.c. apelację wnosi się do Sądu, który wydał zaskarżony wyrok w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem. Jeżeli strona nie zażądała uzasadnienia wyroku w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji, termin do wniesienia apelacji biegnie od dnia, w którym upłynął termin do żądania uzasadnienia. Natomiast zgodnie z art. 165 § 2 k.p.c. oddanie pisma procesowego w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu.

Odwołujący przesyłkę zawierającą swoje apelacje od wyroku nadali w polskiej placówce pocztowej dnia 06.08.2015 r., a więc po upływie dwutygodniowego terminu przewidzianego w art. 369 k.p.c. Termin ten upłynął bowiem bezskutecznie dnia 05.08.2015 r.

Zgodnie z przepisem art. 370 k.p.c. Sąd pierwszej instancji odrzucił na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie. Wobec powyższego Sąd I instancji odrzucił apelacje obu odwołujących w oparciu o wyżej powołane przepisy kodeksu postępowania cywilnego.

J. P. wywiodła zażalenie na postanowienie w przedmiocie odrzucenia apelacji.

Skarżąca, wnosząc o przyjęcie apelacji do rozpoznania podała, iż przesyłka została doręczona dnia 23.07.2015 r., a nie 22.07.2015 r., a zatem apelacja została sporządzona w terminie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie J. P. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 138 § 1 k.p.c., jeżeli doręczający nie zastanie adresata w mieszkaniu, może doręczyć pismo sądowe dorosłemu domownikowi, a gdyby go nie było - administracji domu, dozorca domu lub sołtysowi, jeżeli osoby te nie są przeciwnikami adresata w sprawie i podjęły się oddania mu pisma.

Należy zwrócić uwagę, że doręczenia przewidziane w art. 138 k.p.c., jak również art. 139 § 1 k.p.c. oparte są na domniemaniu, że pismo sądowe dotarło do rąk adresata i że w ten sposób doręczenie zostało dokonane prawidłowo. Domniemanie to jednak może być przez stronę obalone. Adresat może bowiem dowodzić, że pisma nie otrzymał i o nim nie wiedział, gdyż osoba, której pismo doręczono zastępczo, bądź urząd, w którym je złożono, nie oddały mu pisma. Należy przyjąć, iż dopuszczalne jest także dowodzenie, że osoba, która odebrała pismo, odebrała je w innej dacie niż wynikająca ze zwrotnego potwierdzenia odbioru.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy Sąd Apelacyjny wskazuje, że z analizy zwrotnego potwierdzenia odbioru wynika, iż przedmiotową przesyłkę adresowaną do J. P. w dniu 22.07.2015 r. odebrał dorosły domownik - U. P., co zostało potwierdzone własnoręcznym podpisem (k. 174).

Skarżąca podnosi natomiast, iż przesyłka zawierająca odpis wyroku wraz z uzasadnieniem została doręczona dopiero w dniu 23.07.2015 r. Podkreślenia wymaga jednak, że skarżąca ograniczyła się jedynie do twierdzenia o doręczeniu przesyłki w dniu 23.07.2015 r. Twierdzenie to nie zostało w żaden sposób dowiedzione. W istocie, we wniesionym zażaleniu nie podjęto nawet próby wykazania powyższego.

Zważyć należy, iż proces cywilny, w tym także proces w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, jest przy tym procesem kontradyktoryjnym, co oznacza, iż obowiązek zgłoszenia twierdzeń i ciężar przeprowadzenia stosownego dowodu na poparcie swoich racji w postępowaniu sądowym obciąża osobę, która z danego faktu wywodzi skutki prawne, zgodnie z zasadą wyrażoną w cytowanym wyżej art. 6 k.c. Strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia tych faktów (art. 232 k.p.c.). To one bowiem są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one wreszcie ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Sąd orzeka na podstawie twierdzeń i dowodów dostarczonych przez strony.

Na podstawie samych twierdzeń strony skarżącej nie popartych dowodami, brak było podstaw, by uznać, że przesyłka sądowa zawierająca odpis wyroku wraz z uzasadnieniem została doręczona w innej dacie niż wynikająca ze zwrotnego potwierdzenia odbioru. W zaistniałym stanie rzeczy należy zatem przyjąć,

iż domniemanie wynikające z przepisu art. 138 k.p.c. w żaden sposób nie zostało obalone przez skarżącą. W konsekwencji zasadne było przyjęcie przez Sąd Okręgowy, że wyrok z uzasadnieniem został prawidłowo doręczony skarżącej w trybie art. 138 k.p.c. w dniu 22.07.2015 r.

Powyższe implikuje z kolei przyjęcie, że apelacja nadana w dniu 06.08.2015 r. wniesiona została z przekroczeniem ustawowego terminu, który mijał w dniu 05.08.2015 r., a zatem Sąd Okręgowy zasadnie odrzucił ją na podstawie art. 370 k.p.c.

Mając na uwadze poczynione ustalenia i rozważania, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.